

fastsætter, at det er fri Næring at tage Personer i Logi ugevis eller for længere Tid. Udviklingen har imidlertid medført, at det Klientel, der søger Pensionater, ofte har mindre end 1 Uge til Raadighed. Det er blevet mere og mere almindeligt, at Befolkningen tilbringer ogsaa korte Ferier og enkelte Fridage ved Skov og Strand, og en Række af de nuværende Sommerpensionaters Gæster foretrækker netop de noget roligere Former, under hvilke Livet ofte leves i et Pensionat, fremfor Opholdet paa egentlige Hoteller. Man har derfor anset det for ønskeligt i nogen Grad at imødekomme de fremsatte Hensstillinger om en Udvidelse af Pensionaternes Rettigheder, idet det dog herved maa have i Erindring, at der ikke bør gøres urimelige Indgreb i Hotellernes Næringsomraade.

Det Forslag, hvormed man har samlet sig, gaar ud paa, at de gældende Bestemmelser om Pensionater vel i Princippet opretholdes, men saaledes at der aabnes Adgang til, at Politiet med vedkommende Kommunalbestyrelses Samtykke og paa de af denne nærmere fastsatte Vilkaar faar Adgang til at tillade, at Pensionatsvirksomheder kan tage Personer i Logi for 2 Nætter ad Gangen. Man gaar ud fra, at en saadan Bestemmelse i det væsentlige alene vil blive anvendt for de udprægede Sommeropholdssteders Vedkommende, og man har fundet det ønskeligt, at det fastsættes, at Politiets Tilladelse højst kan gives for 1 Aar ad Gangen, og saaledes, at den til enhver Tid kan tilbagetages, for saa vidt Forholdene findes at give Anledning hertil, herunder naturligvis navnlig i saadanne Tilfælde, hvor det maa antages, at Pensionatet i Realiteten er gaaet over til at drive almindelig Gæstgivervirksomhed. Kommissionen maa dog mene, at den Pensionatsvirksomhed, der opnaar den fornævnte Tilladelse, i afgiftsmæssig Henseende bør ligestilles med Gæstgiverier, saaledes at Afgift vil være at svare af den samlede Omsætning af stærke Drikke, og foreslaar hertil sigtende Bestemmelser optaget i Loven af 22. Marts 1930 om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke. Enkelte Medlemmer har kun med nogen Betænkelighed kunnet gaa med til den foreslaaede Bestemmelse, hvorefter der aabnes Pensionater Adgang til at tage Personer i Logi for 2 Nætter ad Gangen, og havde i og for sig gerne set, at det i hvert Fald krævedes, at Gæsterne skulde bo i Pensionatet i mindst 3 Nætter.

Ogsaa en anden Gruppe af de i Beværterloven omtalte frie Næringer har været gjort til Genstand for Drøftelse indenfor Kommissionen, nemlig *Marketenderivirksomheden*. I Overensstemmelse med de for Kommissionen foreliggende Oplysninger vedrørende den hidtidige Praktisering af Beværterlovens Bestemmelser om Marketenderier, hvilke Virksomheder formentlig ofte maa erkendes at ligge paa Grænsen af Begrebet »sluttet Bord«, maa man anse det for hensigtsmæssigt baade i erhvervmæssig og ædruelighedsmæssig Henseende, at Marketenderivirksomhederne søges bragt ind under noget fastere Former end hidtil.

Naar Talen er om Marketenderivirksomhed, tænker man paa den Beværtervirksomhed, der foregaar i dertil i Fabrikker, Værksteder m. v. indrettede Lokaler, naar Virksomheden er indskrænket til at omfatte de paa den paagældende Arbejdsplads beskæftigede. Man forudsætter altsaa, at der foreligger en Beværtnings- eller beværtningslignende Virksomhed og ikke blot det Forhold, at f. Eks. flere Funktionærer paa et Kontor køber Kaffe bønner og laver Kaffe i Fællesskab eller lign.

Med Hensyn til den egentlige Marketenderivirksomhed maa man mene, at det vil anbefale sig — saaledes som foreslaaet i Lovudkastets § 27 — at fastsætte, at der udkræves særlig Tilladelse til denne Virksomhed, og at denne skal forestaaes af en dertil udpeget Marketender.

Tilladelsen bør i Almindelighed ikke nægtes, naar der kan føres Kontrol med, at alene de i vedkommende Virksomhed beskæftigede beværetes, og at Misbrug af Tilladelsen ej heller iøvrigt vil finde Sted. Dette er udtrykkelig fremhævet i Lovudkastet. Endvidere